

HRVATSKI MAČEVALAČKI SAVEZ

IZVJEŠĆE V.D. IZBORNIKA U SABLJI ZA 2022. GODINU

Prvenstveno treba naglasiti da disciplina sablja kroz cijelu 2022. godinu nije imala stalno imenovanog izbornika, već je tu funkciju, u svojstvu v.d. izbornika, i nadalje obnašao v.d. Direktora reprezentacije (preuzevši ovu funkciju zbog ostavke gđe Maie Rathwell u studenom 2021., a sukladno članku 7.1. Pravilnika o nacionalnoj reprezentaciju u mačevanju).

Uspoređujući 2022. sa 2021. godinom, stanje se općenito po pitanju ove discipline nije puno promijenilo.

I nadalje su najjači i najkvalitetniji reprezentativci u ovoj disciplini izvan Hrvatske (Zoe Marie Baldo, Francesco i Federico de Robbio u Italiji, Joe Brajdich u SAD), a kontakt se s istima isključivo odvija putem e-maila ili Whatsapp, i to kada isti traže da ih Tajništvo HMS-a službeno prijavi na neki od međunarodnih turnira.

Zbog te fizičke dislociranosti kao v.d. izbornik u sablji niti nemam pravu sliku o kvaliteti njihovih treninga, obavljenim pripremama, sportskog života i pogotovo njihovim ambicijama i motiviranosti za daljnji napredak i postizanje relevantnih sportskih rezultata, osim u slučaju Zoe Marie Baldo s kojom sam imao redoviti kontakt i koju sam tijekom 2022. pratio na dva turnira.

Krajem sezone dobio sam pak informaciju da će Federico de Robbio te Joe Brajdich s velikom vjerojatnošću napustiti ozbiljno mačevanje, a zbog drugih životnih obveza (fakultetske obveze, posao itd.), ali se nadam da se to ipak neće dogoditi jer bi ova disciplina u Hrvatskoj spala takoreći na tri istinska sabljaša (od kojih samo Damjan Gotal prebiva u Hrvatskoj).

U Hrvatskoj postoji par klubova (Hamlet, Špada, Mušketiri) koji sporadično održavaju neke treninge sablje, ali isključivo to rade entuzijasti (Damjan Gotal, Emanuel Budicin, Svetlana Volkova npr.), bez po meni jasnog i smislenog postavljenog cilja i plana djelovanja.

Za službene rang liste HMS-a boduje se samo jedno natjecanje na kojima nastupi određeni broj sabljaša-Prvenstvo Hrvatske, a razvidno je da u starijim kategorijama na popisu dominiraju sportaši koji su ili veterani (Bojan Mijatović, Denis Bičanić, Branko Lozančić npr.) ili sportaši iz drugih disciplina (Janko Leskovac, Jakov Šola, Ana Galić, Ivan Mikodanić, Zdenko Kurtović npr.).

Bez da se ovog oružja netko „ozbiljno primi“, da klubovi uz verzirane trenere udare temelje sablje i osmisle plan kako da ovu disciplinu barem donekle približe ostalim oružjima (npr. konstantnom pribavom novih polaznika, većim ulaganjem u infrastrukturu, kupnjom kvalitetne sabljaške opreme, organiziranjem kampova i zajedničkih priprema, odlaskom na natjecanja), niti u narednim godinama konačni rezultat neće biti puno bolji.

Sve do tada, prvenstveno zbog nedostatka kvalitetnih sabljaških centara i trenera, nedostatnog broja novih polaznika koji se uglavnom opredjeljuju za druge discipline, sablja kao atraktivna i u svijetu prepoznata popularna disciplina ostat će u našoj državi na marginama, „zabava“ za veterane te podložna, kao i do sada ad hoc i nekvalitetnim rješenjima.

Nastavno dajem pregled ostvarenih rezultata nekih sabljaških reprezentativaca u protekloj godini:

Zoe Marie Baldo

SP u Kairu – 65. mjesto

EP u Antalyji – 56. mjesto

EP U23 – 27. mjesto

GP u Padovi – 96. mjesto

SK u Istanbulu – 113. mjesto

SK u Ateni – 122. mjesto

SK u Alžiru – 136. mjesto

SK u Hamametu – 142. mjesto

Francesco de Robbio

Satelit Gand – 17. mjesto

GP u Padovi – 44. mjesto (jedini ulazak u 64 od svih sabljaša)

SK u Madridu – 91. mjesto

GP u Orleansu – 125. mjesto

SK u Budimpešti – 169. mjesto

Damjan Gotal

EP u Antalyji – 55. mjesto

Antonio Trcin v.r., v.d. Izbornik u sablji